

המקרה של רז

מאת: נטע סילוני

היום ללה וראש-ראש ברקז. הם לא מדברים ולא משחקים ביחד ואפילו לא מביטים זה לזה בעינים. למה? ככה. הם כבר לא זוכרים למה. רק נובו חבר של שניהם. הוא מנסה להשלים ביניהם.

"מי רוצה לשחק מחבואים?" הוא שואל.

"אני! עונה ללה. אבל רק אם ראש-ראש לא משתתף."

נובו מנסה פתרון אחר. "מי רוצה לשחק תופסת?" הוא שואל.

"אני! עונה ראש-ראש. אבל רק אם ללה לא משתתפת."

נובו כועס. "אתם יודעים מה? אני הולך לשחק לבד, בחוץ. תקראו לי כשתשלימו."

נובו יוצא מהרמזור ומיד פוגש את רז, שמדבר ומדבר ואמא שלו מקשיבה ומקשיבה.

"ואז הוא אמר לי שאני תיבוק ואמרתי לו שהוא תיבוק בעצמו. והוא אמר לי לא נכון, ואני אמרתי לו, 'אם אני תיבוק אז אתה תיבוק כי שנינו בני אותו גיל', ורז מתגלגל מצחוק. אמא מלטפת אותו וצוחקת גם היא.

הם מגיעים למכונית. אמא פותחת לרז את הדלת מצד המדרכה. "קדימה, רז, אני ממחרת."

"אני רוצה לשבת מלפנים, עונה רז, 'אני לא תיבוק!'"

"בואי שאתה לא תיבוק. אבל אתה עדין ילד שצריך לשבת מאחור על כסא מגביה, עונה אמא.

רז אינו מוכן להכנס למכונית. הוא רוקע ברגליו וצועק: "אני רוצה לשבת מלפנים!"

"רז, מספיק!" נזפת בו אמא. "אתה ילד חכם ובוגר. מה קרה לך פתאום? אתה הרי יודע שילדים יושבים מאחור כי זה יותר בטוח. חוץ מזה יש חק שלפיו ילדים בגילך יושבים מאחור."

אבל רץ בְּשָׁלוֹ. נוֹנוּ מְרִגִּישׁ שֶׁהוּא חָיֵב לַעְזֹר לְאִמָּא. אֵיזָה מְזַל שְׂרָאש-רָאשׁ מוֹפִיעַ לְצַדּוֹ.
לְרָאש-רָאשׁ יֵשׁ תְּמִיד רְעִיּוֹנוֹת טוֹבִים.

”מָה נַעֲשֶׂה?” שׁוֹאֵל נוֹנוּ.

רָאש-רָאשׁ חוֹשֵׁב קֶצֶת וְשׁוֹאֵל: ”יֵשׁ לָךְ מִשְׁהוּ מְנַצְנֵץ?”

נוֹנוּ עוֹנֶה: ”לֹא. אֲבָל לְלָהּ יֵשׁ. תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה. וּבְאוֹתָהּ הַזְדַּמְנוֹת – תִּשְׁלִימוּ.”

רָאש-רָאשׁ שְׂמַח שֵׁישׁ לוֹ תְרוּץ לְהַשְׁלִים עִם לָהּ. הוּא מְטַפֵּס לְרִמְזוֹר וְחוֹזֵר בְּמַהֲרָה עִם
לָהּ לְצַדּוֹ וּבִיָּדָה כְּדוֹר מְנַצְנֵץ.

”קְדִימָה, “ קוֹרָא נוֹנוּ, ”זְרְקִי אֶת הַכְּדוֹר לְמַכּוֹנִית!”

אִמָּא עֵדִין מְחַכָּה שֶׁרָז יִכְנֹס לְמוֹשֵׁב הָאֲחוּרִי, וְרָז צוֹעֵק: ” לֹא רוֹצֶה לְשִׁבֵּת מְאֹחֹר!” אֲבָל
בְּתוֹךְ תוֹכוֹ הוּא יוֹדֵעַ שֶׁאִמָּא צוֹדֶקֶת: יְלָדִים בְּגִילוֹ לֹא יוֹשְׁבִים מְלֻפְנִים.

לְפַתַּע רָז מְגַלֶּה מִשְׁהוּ מְנַצְנֵץ לִיד כֶּסֶף הַבְּטִיחוֹת שָׁלוֹ. הוּא מְפַסֵּיק לְצַעֵק וְלְרַקֵּעַ וְאוֹמֵר:
”מָה זֶה?” רָז נִכְנֵס לְמַכּוֹנִית, מְתִישֵׁב בְּכֶסֶף, נִחְגֵּר וּמְרִים אֶת הַכְּדוֹר. ”וֹוֹאוּ, אִמָּא, תִּרְאִי
אֵיזָה כְּדוֹר יָפֵה!”

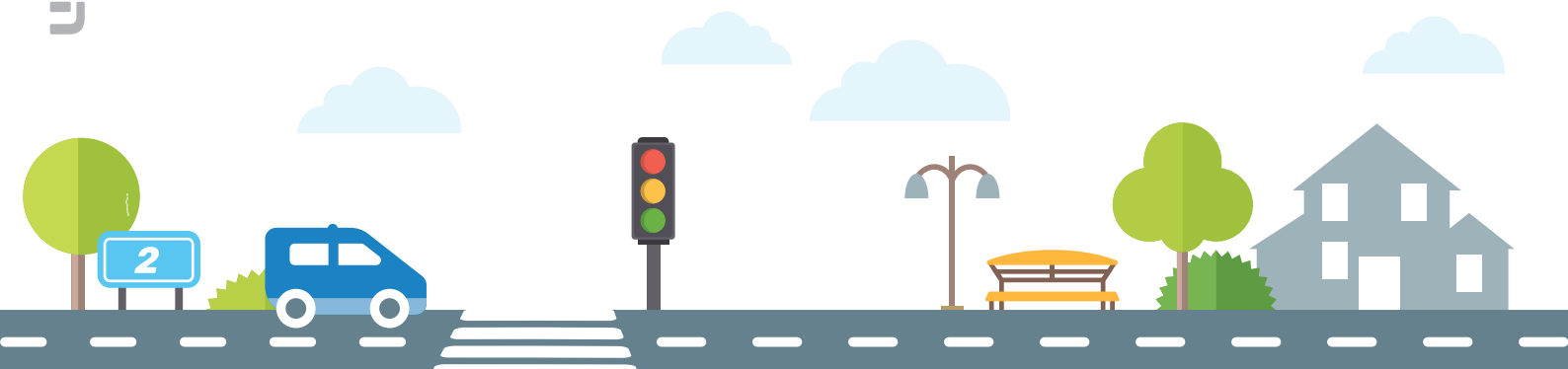
אִמָּא מְבִיטָה בְּרָז וּמְחִיכֶת. ”יֵפִי, רָז. רַק תְּבִטִּיחַ לִי שֶׁלֹּא תְבַקֵּשׁ יוֹתֵר לְשִׁבֵּת מְלֻפְנִים.”

”אֲנִי מְבִטִּיחַ, “ עוֹנֶה רָז.

לָהּ וְרָאש-רָאשׁ שְׂמַחִים. ”רוֹצֶה לְשַׁחֵק אֵתִי בְּכְדוֹר מְנַצְנֵץ אַחֵר?” שׁוֹאֵלֶת לָהּ.

”כֵּן, “ עוֹנֶה רָאש-רָאשׁ בְּשִׂמְחָה. ”אוֹלִי גַם נוֹנוּ יִרְצֶה לְהַצְטֵרֵף.”

אֲבָל נוֹנוּ, כְּמוֹ שְׂאֵתָם בְּטַח מְנַחֲשִׁים, כְּבָר מְזַמֵּן נַעֲלָם. הוּא מְחַפֵּשׂ אֶת הַהֲרַפְתָּקָה הַבָּאָה.

פעילויות בעקבות הסיפור (יש לפרוס את הפעילויות על פני שני מפגשים)

המטרה בפעילויות אלו היא להדגיש את חשיבות הכלל "לשבת על המושב האחורי", כחלק מכללי הנסיעה הבטוחה.

1. נפתח בדקלום:

נעבור בין מקצבים, והילדים יחזרו אחרינו (מהר, לאט, בשקט וכד'):

לים לים לים - שומרים על הקלים,

גור גור גור - חגורה נחגור.

חור חור חור - נשב מאחור.

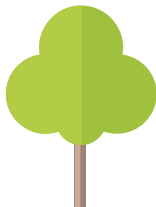
סא סא סא - נשב על הכסא.

2. משחק: "נכון או לא נכון" בעקבות הסיפור.

- הקריאו את המשפטים הבאים. כשהתשובה היא "נכון" - הילדים ימחאו כפיים.
- ילדים יכולים לשבת מלפנים בכל גיל.
- ילדים צריכים לשבת על כיסא בטיחות במושב האחורי.
- אם הנסיעה היא קצרה, מותר לילדים לשבת ליד הנהג.
- מותר לילדים לשבת גם מלפנים.
- מסוכן מאוד לילדים לשבת מלפנים.
- אם יושבים מאחור לא חייבים לחגור.
- כל מי שנוסע במכונית חייב להיחגר מתחילת הנסיעה ועד סופה.
- אפשר לוותר על כיסא בטיחות כשיושבים מאחור.
- רז הבין שהוא צעיר מדי בשביל לשבת במושב שליד הנהג.

החברים מהרמזור

3. פעילות במחברת: דף עבודה - כיוונים.

מצאו בכל שורה מי יוצא דופן ויוצא לכיוון הכביש במקום לכיוון המדרכה.

4. יצירה: בועות סבון

- חומרים: כוס נוזל לשטיפת כלים; 9 כוסות מים; שליש כוס סוכר מומס במים רותחים.
- מערבבים את כל החומרים, שופכים לקערה, ויוצרים בועות סבון בעזרת קשיות, תבניות של עוגיות ועוד.
- המטרה: כל ילד יפריח בועה ויאמר לפני שהיא מתפוצצת: "מה כולנו מבטיחים?" וחבריו יענו לו: "להיזהר בדרכים".

5. משחק: "ללה, איפה נונו?"

- הכינו מראש בובה קטנה של נונו. בחרו ילד אחד שיצא לרגע מהחדר. החביאו את נונו.
- כשהילד ייכנס תסבירו לו שהוא עכשיו ללה שמחפשת את נונו כי הוא שוב נעלם.
- אם הילד מתקרב למקום המחבוא, שאר הילדים יקראו לעברו "ללה, ללה". אם הוא מתרחק, הם יקראו לעברו "לא, לא".
- לאחר שימצא את נונו, יהיה עליו לציין כלל אחד שיש לשמור בנסיעה.

6. יצירה: תיאטרון כפיות

- חומרים: כפיות חד-פעמיות, עיניים זזות, טושים, דבק, רצועות בריסטול דקות שחורות.
- כל ילד יקבל 3 כפיות. על כל כפית ידביק 2 עיניים זזות. כל כפית תהפוך לחבר מהרמזור לפי הצבע שבו יצבעו אותה. אפשר להוסיף ידיים ורגליים מקרטון.
- אחרי הכנת הכפיות אפשר להמחז חלק מהסיפורים שסיפרנו.

7. משחק: "נובו, נובו" - לסיכום נושא הנסיעה הבטוחה

- הכינו במרכז החדר שני כיסאות מלפנים ושלושה מאחור.
- הזמינו בכל פעם ילד אחר. לחשו לו באוזן מה עליו לעשות.
- הילדים האחרים יעקבו אחרי פעולותיו, וברגע שיעשה משהו אסור, יקראו לעברו - "נובו, נובו!"

8. ביחידה זו אפשר גם:

- לשוחח על חברות ועל ריבים בין חברים.
- כל ילד יצייר את החברים שלו.
- כל ילד יכין מתנה לחבר טוב.

9. קריאת סיום

(לפי הקצב של "הו-הא - מה קרה", 3 פעמים):

מה כולנו מבטיחים? להיזהר בדרכים!

